

Scholz elfújja az els? gyertyát

2022 december 09. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

? az a kancellár, aki esküje szövegéb?l elhagyta az „Isten engem úgy segéljen!” fordulatot.

Sokan fejezték ki a közösségimédia-felületeken kaján örömüket a német labdarúgó-válogatott katari (le)szereplése után: a teljesítmény szerénynek bizonyult, a túltolt polkorrekt domborítás a szivárványos propagandával pedig hangsúlyosnak. Persze a kett? logikailag nem kapcsolódik egymáshoz: az el?bbi futballszakmai kérdés, a másik – ahogy a magyar éppen a németb?l tükörfordítja – korszellem. De utóbbi sokat elmond a mai Németország állapotáról, a baloldali-liberális ideológia képzeletbeli oltárán tett látványos áldozatbemutatásokról – ez a kép ?ket jobban bosszantja, mint amennyire szentségtör? –, amelyek persze Európának sem válnak hasznára.

A homoszexuálisok jogaiért való, Katarban is látványos kiállás például összefügg azzal: ahhoz képest, hogy a Német Szövetségi Köztársaságnak lételeme a hitleri múlt megtagadása, az 1990-es újraegyesítés el?tti mindkét Németország megkésve, a kádári Magyarországhoz képest is évtizeddel lemaradva számolta fel a homoszexualitás büntethet?ségét. Hazánkhoz képest ma népességarányosan is sokkal több ember, id?sek százezrei élnek Németországban úgy, hogy életüket megnyomorította a hatósági üldözés, mert a saját nemükhöz vonzódtak. Ezt kompenzálja ma a német f?sodor.

Olaf Scholz – Angela Merkel korábbi hamuszürke helyettese – ma fújhatja el az els? gyertyát. Nem éppen az adventi áhítat vezérli: ? az a kancellár, aki esküje szövegéb?l elhagyta az „Isten engem úgy segéljen!” fordulatot. Kormányf?ségének els? évfordulóját ünnepelheti ma, noha ezt nem annyira pártja, a szociáldemokrata SPD 2021-es választási bravúrjának köszönheti, hanem annak, hogy Armin Laschet személyében a keresztény uniópártok, a CDU/CSU nem indítottak rátermett kancellárjelöltet. Ezt a tavalyi meccset nem a baloldal nyerte meg, hanem a jobbközép veszítette el.

Scholz nem karizmatikus vezet?, fel sem t?nne, ha mellénk ülne le a metrón. Hamburgi f?polgármesteri éveire a korrupció árnyéka vetül, de ezt a sz?nyeg alá söprik. F? feladata a hárompárti (SPD, Zöldek, szabad demokrata FDP) koalíció egyben tartása. A háborús kihívásokkal terhelten gyakorlatilag egy permanens üzemmódba helyezett válságmenedzser. A friss felmérések szerint Scholzot a németek 20-24 százaléka tenné meg újra kancellárnak, ha lehet?ségük lenne a közvetlen kormányf?választásra, mégpedig attól függ?en, hogy a legnagyobb ellenzéki er?, a CDU/CSU-pártszövetség vezet?je, Friedrich Merz mellett a Zöldek mely vezet?je, Robert Habeck alkancellár vagy Annalena Baerbock külügyminiszter lenne-e a kihívója. Mindenesetre Scholz áll az els? helyen akkor is, ha a németek ötödének-negyedének a támogatását élvezi csak – ez sokat elárul az ország politikai berendezkedésér?l. A német politika ugyanis – ellentétben például a magyarral vagy a brittel – széles kör? konszenzusra törekszik, a német társas-társasági-társadalmi közeledésnek alapgesztusa a kézfogás, aminek megtagadása súlyos sértésnek számít.

Mindezzel együtt ha ma tartanák az egyébként csak 2025-ben esedékes Bundestag-választásokat, a CDU/CSU-pártszövetség 29 százalékkal végezne az élen, a jelenlegi koalíció pedig 45 százalékos támogatottsággal kisebbségbe kerülne (SPD és Zöldek 19-19, FDP hét százalék.) Figyelemre méltó, beszédes adat, hogy minden tíz németb?l csaknem hat nem talál magának politikai „otthont” a jelenlegi pártkínálatból, kétharmaduk szerint pedig nem jó irányba mennek a dolgok. Érdekes kísérletnek számít ebb?l a szempontból a Bündnis Deutschland, azaz Szövetség Németország elnevezés? új párt megalapítása; a konzervatív er? a 2023-as brémai választásokon akarja megméretni magát. Egyébként is a német nagypolitika lakmusztesztjei lesznek a tartományi megméretések: Bréma mellett jöv?re Hessenben, Bajorországban és Berlinben voksolnak majd a polgárok; a f?városban meg kell ismételni a 2021-es elhibázott szavazást.

Scholz tehát ma egy éve tart össze egy kényszerkoalíciót, amely az NSZK történetében most el?ször hangolja össze három Bundestag-frakció igényeit. Német kancellároknak korábban csak két képvisel?csoport igényeivel kellett bajlódniuk (a CDU/CSU hagyományosan egyet alkot). Régen, amikor az SPD mellett a CDU/CSU uralta a német politikát, a liberális FDP-nek nem a statiszta-, hanem a királycsináló szerep jutott: így buktatta meg Hans-Dietrich Genscher, a kés?bb a közép-európai rendszerváltozásokban is jelent?s szerepet játszó politikus pártja a szociáldemokrata Helmut Schmidtet, és emelte a kancellári székbe a kés?bbi országegyesít? Helmut Kohlt (CDU). Ennek az id?szaknak mára b?ven vége, a legnagyobb német pártok is 20-30 százalékos támogatottságon kínlódnak, a jelen és a jöv? is a Benelux országokra jellemz? többpárti koalíció irányába mutat. A tizenkét százalékon álló bevándorlásellenes, radikális jobboldali Alternatíva Németországnak (AfD) rendszeren kívüli páriának számít, egyik párt sem hajlandó összefogni vele.

Scholz 64 éves, alig négy esztend?vel fiatalabb korábbi f?nökénél, Angela Merkelnél, aki tizenhat évet töltött a berlini kormányf?i poszton, és nehéz kilépni az árnyékából. Alkatából adódik, hogy ezt nem is ambicionálja: Scholz sokkal inkább lett a német politika Geschäftsführere, ügyvezet?je, mint bármi más. Merkel egy lapinterjúban beszélt nemrég arról, hogyan illant el a hatalma azt követ?en, hogy bejelentette visszavonulását. Scholz kancellársága csak elodázza a nemzedékváltást, a megújulást. A politikai tartalom nélkül maradt botcsinálta

gy?ztes, az SPD helyett a mai ideológiát uraló, genderesít?, mindent ökosító Zöldek vezet?i, Habeck és Baerbock állnak ugrásra készen. Alig várják a kormányf?i széket. F? ellenfelük Merz, akit?l a CDU konzervatív szárnya azt várja: tegye újra keresztény-jobbközép er?vé Adenauer, Kohl és Merkel pártját.

Scholz kancellárságát – ahogy Európa életét is – alapvet?en változtatta meg a lassan tíz hónapja tartó ukrajnai háború. Paradox módon egyel?re nem feltétlenül a hátrányára, noha a kormány hitelb?l fedezett, kétszázmilliárd - eurós rezsicsökkentéssel próbálja menteni a b?rét a vacogósnak ígérkez? tél el?tt. A Zöldek klímavédelmi ?rületbe átcsapott energiapolitikája megropogtatta a koalíciót – taszító neve ellenére a szabad demokrata FDP a józan észt képviseli a pártok édeshármasában –, a háború inkább dacszövetségbe kovácsolta a feleket. A berlini kormányváltásnak nincs még itt az ideje. A jobboldali fordulatra számítóknak legalább a háború végéig vagy a 2025-ös választásokig várniuk kell. Jelzéseket a jöv? évi tartományi megméretések és a 2024-es európai parlamenti voksolás adhat az esélyekr?l.

Borítókép: Olaf Scholz (Fotó: MTI/EPA/Getty Images pool/Sean Gallup)

Sz?cs László - www.magyarnemzet.hu

Ajánló